ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2010 *

Στην υπόθεση C-160/08,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 16 Απριλίου 2008,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. Kellerbauer και D. Kukovec, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από τους M. Lumma και J. Möller, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

υποστηριζόμενη από:

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών,** εκπροσωπούμενο από τους C. M. Wissels και Y. de Vries,

παρεμβαίνον,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, E. Juhász, Γ. Αρέστη, J. Malenovský και T. von Danwitz, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: V. Trstenjak
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 11ης Φεβρουαρίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), και την οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, και παραβίασε τις αρχές της ελεύθερης εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ), καθόσον, αφενός, συνήψε δημόσιες συμβάσεις στον τομέα των υπηρεσιών επείγουσας μεταφοράς ασθενών και εξειδικευμένης μεταφοράς ασθενών χωρίς διαφάνεια και χωρίς προκήρυξη διαγωνισμών, αφετέρου δεν δημοσίευσε προκηρύξεις για τις συναφθείσες δημόσιες συμβάσεις.

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία 92/50

2 Κατά το άρθρο 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 92/50, οι «δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών» είναι συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας συναπτόμενες εγγράφως μεταξύ ενός παρέχοντος υπηρεσίες και μιας αναθέτουσας αρχής.

3 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής ορίζει:

«Οι αναθέτουσες αρχές φροντίζουν ώστε να μην υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των διαφόρων παρεχόντων υπηρεσίες.»

4 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας προβλέπει ότι αυτή εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών όταν η προϋπολογιζομένη αξία τους, εκτός φόρου προστιθεμένης αξίας, είναι ίση ή ανώτερη των 200 000 ευρώ.

5 Το άρθρο 10 της ίδιας οδηγίας ορίζει:

«Οι συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες που απαριθμούνται τόσο στο παράρτημα I A όσο και στο παράρτημα I B συνάπτονται σύμφωνα με τις διατάξεις των τίτλων III έως IV, όταν η αξία των υπηρεσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα I A είναι υψηλότερη από εκείνη των υπηρεσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα I B. Στις λοιπές περιπτώσεις, συνάπτονται σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 16.»

6 Οι τίτλοι του άρθρου 10 της οδηγίας 92/50, οι οποίοι εφαρμόζονται εξ ολοκλήρου στις περιπτώσεις που προβλέπει η πρώτη περίοδος του εν λόγω άρθρου, αφορούν, αντιστοίχως, την επιλογή διαδικασιών συνάψεως και τους κανόνες των διαγωνισμών μελετών (τίτλος III, άρθρα 11 έως 13), τους κοινούς κανόνες στον τεχνικό τομέα (τίτλος IV, άρθρο 14), τους κοινούς κανόνες δημοσιότητας (τίτλος V, άρθρα 15 έως 22) και τους κοινούς κανόνες συμμετοχής, τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής και τα κριτήρια συνάψεως των συμβάσεων (τίτλος VI, άρθρα 23 έως 37).

7 Το άρθρο 14 της οδηγία αυτής αφορά τις τεχνικές προδιαγραφές που πρέπει να αναφέρονται στα έγγραφα της συμβάσεως.

8 Το άρθρο 16 της εν λόγω οδηγίας ορίζει:

«1. Οι αναθέτουσες αρχές που σύναψαν μια δημόσια σύμβαση υπηρεσιών ή διοργάνωσαν διαγωνισμό μελετών, αποστέλλουν προκήρυξη με τα αποτελέσματα της σχετικής διαδικασίας στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Οι προκηρύξεις δημοσιεύονται:

— όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι Α, σύμφωνα με τα άρθρα 17 έως 20,

— όσον αφορά τους διαγωνισμούς μελετών, σύμφωνα με το άρθρο 17.

3. Στην περίπτωση δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών απαριθμούμενων στο παράρτημα Ι Β, οι αναθέτουσες αρχές αναφέρουν στην προκήρυξη αν συμφωνούν με τη δημοσίευσή τους.

[…]»

9 Μεταξύ των υπηρεσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα I A της οδηγίας 92/50 αναφέρονται, στην κατηγορία 2, οι «υπηρεσίες χερσαίων μεταφορών [...], συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών με θωρακισμένα οχήματα και των υπηρεσιών ταχείας αποστολής εγγράφων ή μικροδεμάτων, εξαιρουμένης της μεταφοράς ταχυδρομικής αλληλογραφίας. που εμπίπτουν αντιστοίχως στις κατηγορίες 4 του παραρτήματος I A και 18 του παραρτήματος I B της εν λόγω οδηγίας». Μεταξύ των υπηρεσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα I B της οδηγίας 92/50 αναφέρονται, στην κατηγορία 25, οι «κοινωνικές και υγειονομικές υπηρεσίες».

Η οδηγία 2004/18

10 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχεία α΄ και δ΄, της οδηγίας 2004/18 περιλαμβάνει τους ακολούθους ορισμούς:

«α) Οι "δημόσιες συμβάσεις" είναι συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας οι οποίες συνάπτονται γραπτώς μεταξύ ενός ή περισσοτέρων οικονομικών φορέων και μιας ή περισσοτέρων αναθετουσών αρχών και έχουν ως αντικείμενο την εκτέλεση έργων, την προμήθεια προϊόντων ή την παροχή υπηρεσιών κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

[...]

δ) Οι "δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών" είναι δημόσιες συμβάσεις, πλην των δημόσιων συμβάσεων έργων ή προμηθειών, που έχουν ως αντικείμενο την παροχή των υπηρεσιών που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ.

[...]»

11 Το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής ορίζει τα εξής:

«Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια.»

12 Δυνάμει του άρθρου 7, στοιχείο β΄, της εν λόγω οδηγίας, αυτή εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών των οποίων η εκτιμώμενη αξία εκτός φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) είναι ίση προς ή ανώτερη από 249 000 ευρώ. Το ποσό αυτό μειώθηκε σε 236 000 ευρώ με τον κανονισμό (ΕΚ) 1874/2004 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2004, περί τροποποίησης των οδηγιών 2004/17/ΕΚ και 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα κατώτατα όρια εφαρμογής κατά τη διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων (ΕΕ L 326, σ. 17), και ακολούθως σε 211 000 ευρώ από τον κανονισμό (ΕΚ) 2083/2005 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2005, για την τροποποίηση των οδηγιών 2004/17/ΕΚ και 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα κατώτατα όρια εφαρμογής τους κατά τη διαδικασία συνάψεως συμβάσεων (ΕΕ L 333, σ. 28).

13 Η οδηγία 2004/18 περιλαμβάνει στον τίτλο ΙΙ, υπό «Κανόνες που εφαρμόζονται στις δημόσιες συμβάσεις», το άρθρο 22, το οποίο ορίζει ότι:

«Οι συμβάσεις οι οποίες έχουν ως αντικείμενο υπηρεσίες αναφερόμενες στο παράρτημα ΙΙ Α και συγχρόνως υπηρεσίες αναφερόμενες στο παράρτημα ΙΙ Β, συνάπτονται σύμφωνα με τα άρθρα 23 έως 55, όταν η αξία των υπηρεσιών του παραρτήματος ΙΙ Α υπερβαίνει την αξία των υπηρεσιών του παραρτήματος ΙΙ Β. Στις υπόλοιπες περιπτώσεις, η σύμβαση συνάπτεται σύμφωνα με το άρθρο 23 και το άρθρο 35, παράγραφος 4.»

14 Τα άρθρα 23 έως 55 της οδηγίας 2004/18, τα οποία εφαρμόζονται εξ ολοκλήρου στις περιπτώσεις που προβλέπει η πρώτη περίοδος του άρθρου 22 της εν λόγω οδηγίας, αφορούν, αντιστοίχως, τους ειδικούς κανόνες οι οποίοι αφορούν τη συγγραφή υποχρεώσεων και τα έγγραφα της σύμβασης (άρθρα 23 έως 27), τους κανόνες διαδικασίας

(άρθρα 28 έως 34), τους κανόνες δημοσιότητας και διαφάνειας (άρθρα 35 έως 43) και τους κανόνες για τη διεξαγωγή της διαδικασίας (άρθρα 44 έως 55).

15 Το άρθρο 23 της οδηγίας 2004/18 αφορά τις τεχνικές προδιαγραφές που πρέπει να αναφέρονται στα έγγραφα της συμβάσεως.

16 Το άρθρο 35, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής ορίζει:

«Οι αναθέτουσες αρχές που έχουν συνάψει μια δημόσια σύμβαση ή συμφωνία-πλαίσιο, αποστέλλουν προκήρυξη με τα αποτελέσματα της διαδικασίας συνάψεως το αργότερο 48 ημέρες μετά τη σύναψη της σύμβασης ή της συμφωνίας-πλαίσιο.

[…]

Στην περίπτωση των δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα II Β, οι αναθέτουσες αρχές διευκρινίζουν στην προκήρυξη εάν συμφωνούν με τη δημοσίευσή τους. […]

[…]»

17 Οι υπηρεσίες που εμπίπτουν αντιστοίχως στις κατηγορίες 2 και 3 του παραρτήματος II Α καθώς και η κατηγορία 25 του παραρτήματος II Β της οδηγίας 2004/18 είναι

πανομοιότυπες με αυτές που εμπίπτουν αντιστοίχως στις αντίστοιχες κατηγορίες των παραρτημάτων I A και I B της οδηγίας 92/50.

Το ιστορικό της διαφοράς

18 Στην Επιτροπή υποβλήθηκαν διάφορες καταγγελίες κυρίως από επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη πλην της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σχετικά με τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Γενικό πλαίσιο

19 Στη Γερμανία η οργάνωση των υπηρεσιών πρώτων βοηθειών ανάγεται στην αρμοδιότητα των ομόσπονδων κρατών (Länder).

20 Στα περισσότερα ομόσπονδα κράτη, οι υπηρεσίες πρώτων βοηθειών παρέχονται βάσει ενός «δυαδικού συστήματος» («duales System»), επονομαζόμενου και «συστήματος διαχωρισμού» («Trennungsmodell»). Το σύστημα αυτό βασίζεται σε διάκριση μεταξύ των δημόσιων υπηρεσιών πρώτων βοηθειών, οι οποίες αντιπροσωπεύουν περίπου 70 % του συνόλου των υπηρεσιών πρώτων βοηθειών, και της παροχής υπηρεσιών πρώτων βοηθειών βάσει αδειών σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους των ομόσπονδων κρατών περί επείγουσας ιατρικής βοήθειας, οι οποίες αντιστοιχούν περίπου στο 30 % του συνόλου των εν λόγω υπηρεσιών.

21 Οι δημόσιες υπηρεσίες επείγουσας ιατρικής βοήθειας περιλαμβάνουν γενικώς τόσο υπηρεσίες επείγουσας μεταφοράς ασθενών όσο και υπηρεσίες εξειδικευμένης μεταφοράς ασθενών. Η επείγουσα μεταφορά αφορά τη διακομιδή, υπό την κατάλληλη ιατρική συνδρομή, τραυματιών ή ασθενών, η ζωή των οποίων απειλείται, με ελαφρά

ασθενοφόρα ή ασθενοφόρα εξοπλισμένα για επείγουσες επεμβάσεις. Η εξειδικευμένη μεταφορά ασθενών συνίσταται στη διακομιδή ασθενών, τραυματιών ή ατόμων που χρήζουν βοηθείας, αλλά δεν βρίσκονται σε κατάσταση ανάγκης. Στα δύο προαναφερθέντα είδη υπηρεσιών έχει γενικώς πρόσβαση το κοινό 24 ώρες το εικοσιτετράωρο σε ολόκληρη τη γερμανική επικράτεια, και προϋποθέτουν συνήθως την ύπαρξη οργανωμένης εφημερεύουσας υπηρεσίας, επανδρωμένης σε μόνιμη βάση με προσωπικό και οχήματα άμεσης επεμβάσεως.

22 Ιατρικές υπηρεσίες παρέχονται σε περίπτωση επείγουσας μεταφοράς ασθενών καθώς και, σε μικρότερο βαθμό, σε περίπτωση εξειδικευμένης μεταφοράς ασθενών. Εντούτοις, η πλειονότητα των επεμβάσεων κατά τις επείγουσες μεταφορές ασθενών καθώς και το σύνολο των επεμβάσεων σε περίπτωση εξειδικευμένης μεταφοράς ασθενών γίνονται χωρίς ιατρική συνδρομή. Σε περίπτωση επείγουσας μεταφοράς ασθενών, ιατρικές υπηρεσίες παρέχουν κατά βάση οι τραυματιοφορείς. Οι παροχές των εφημερευόντων ιατρών διέπονται γενικώς από χωριστές συμβάσεις που συνάπτονται με τα νοσοκομεία.

23 Στον τομέα των δημόσιων υπηρεσιών πρώτων βοηθειών, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως, με την ιδιότητά τους ως αρμόδιων για την οργάνωση των υπηρεσιών αυτών αρχών, συνάπτουν κατά κανόνα συμβάσεις με παρέχοντες τις επίμαχες υπηρεσίες για την παροχή υπηρεσιών πρώτων βοηθειών στο σύνολο του πληθυσμού της περιοχής που υπάγεται στην αρμοδιότητά τους. Η αμοιβή για τις υπηρεσίες καταβάλλεται είτε άμεσα από την αναθέτουσα αρχή κατά το αποκαλούμενο «πρότυπο υποβολής προσφοράς», το οποίο και αφορά αποκλειστικώς η υπό κρίση προσφυγή, είτε μέσω της καταβολής του αντιτίμου από τον ασθενή ή από το ταμείο ασφαλίσεως υγείας, κατά το αποκαλούμενο «πρότυπο παραχωρήσεως».

24 Οι συντάκτες των καταγγελιών που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή ισχυρίστηκαν ότι στη Γερμανία κατά κανόνα δεν δημοσιεύονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης προκηρύξεις για τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών ούτε αυτές συνάπτονται με διαφάνεια. Ορισμένοι από αυτούς υποστήριξαν ότι οι περιπτώσεις που δικαιολόγησαν την υποβολή καταγγελίας εκ μέρους τους αποτυπώνουν μια γενικευμένη πρακτική στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

25 Οι έρευνες που διεξήγαγε η Επιτροπή κατέδειξαν ότι, στο διάστημα μεταξύ των ετών 2001 και 2006, μόνο δεκατρείς προκηρύξεις έντεκα οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως δημοσιεύτηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών επείγουσας μεταφοράς ασθενών ή εξειδικευμένης μεταφοράς ασθενών. Κατά την ίδια αυτή περίοδο, ο αριθμός των προκηρύξεων σχετικά με τα αποτελέσματα συνάψεως συμβάσεως ήταν επίσης πολύ περιορισμένος, δεδομένου ότι αυτά είχαν αποτελέσει το αντικείμενο δύο μόνο δημοσιεύσεων.

Περιπτώσεις που οδήγησαν στην προσφυγή

26 Οι περιπτώσεις στις οποίες αναφέρονται οι καταγγελίες που περιήλθαν στην Επιτροπή και οι οποίες παρουσιάζονται από αυτήν ως παραδείγματα της πρακτικής κατά της οποίας στρέφεται η υπό κρίση προσφυγή αφορούν τα ομόσπονδα κράτη της Σαξονίας-Άνχαλτ, της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, της Κάτω Σαξονίας και της Σαξονίας.

Ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας-Άνχαλτ

27 Κατά τις πληροφορίες της Επιτροπής, ο Δήμος του Μαγδεμβούργου εφάρμοζε, από τον Οκτώβριο του 2005, μια «διαδικασία εγκρίσεως» («Genehmigungsverfahren») για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων εξ επαχθούς αιτίας που αφορούσαν υπηρεσίες μεταφοράς ασθενών. Αντικείμενο της παροχής ήταν η διάθεση προσωπικού και οχημάτων για την επείγουσα παροχή υπηρεσιών πρώτων βοηθειών ή την εξειδικευμένη μεταφορά ασθενών για το χρονικό διάστημα μεταξύ των ετών 2007 και 2011. Η αξία της συμβάσεως ανέρχεται συνολικώς στο ποσό των 7,84 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως. Δεν υπήρξε προκήρυξη διαγωνισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ομόσπονδο κράτος της Ρηνανίας της Βόρειας Βεστφαλίας

28 Κατά τις πληροφορίες της Επιτροπής, το 2004 ο Δήμος της Βόννης συνήψε ως αναθέτουσα αρχή δημόσια σύμβαση υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως τις 31 Δεκεμβρίου. Αντικείμενο της συμβάσεως ήταν, μεταξύ άλλων, η διαχείριση τεσσάρων σταθμών πρώτων βοηθειών. Η αξία της συμβάσεως ήταν τουλάχιστον 5,28 εκατομμύρια ευρώ. Η σύμβαση αυτή αποτέλεσε αντικείμενο προκηρύξεως η οποία δεν δημοσιεύτηκε σε ευρωπαϊκό επίπεδο αλλά μόνο σε εθνικό. Τουλάχιστον ένας υποψήφιος αποκλείστηκε αφότου εκδήλωσε ενδιαφέρον και τελικώς ο διαγωνισμός κηρύχθηκε άγονος, λόγω ελλείψεως κατάλληλων προσφορών. Η επίμαχη σύμβαση ανατέθηκε οριστικώς στον προηγούμενο ανάδοχο.

29 Κατά τις πληροφορίες πάντοτε της Επιτροπής, μια επιχείρηση είχε δηλώσει το 1998 στον Δήμο του Witten το ενδιαφέρον της να αναλάβει τη διαχείριση του σταθμού πρώτων βοηθειών στο Witten-Herbede. Η εκμετάλλευση του σταθμού αυτού, που αντιστοιχεί σε σύμβαση αξίας 945 753 ευρώ ανά έτος, ανατέθηκε παρά ταύτα στον Deutsche Rote Kreuz (γερμανικό Ερυθρό Σταυρό, στο εξής: DRK). Δεν υπήρξε προκήρυξη διαγωνισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξονίας

30 Κατά τις πληροφορίες της Επιτροπής, το 2004, η Περιοχή Ανοβέρου διοργάνωσε ως αναθέτουσα αρχή δημόσιο διαγωνισμό για την παροχή υπηρεσιών πρώτων βοηθειών στο έδαφός της. Σε αυτόν επιτράπηκε να συμμετάσχουν αποκλειστικώς οι μέχρι τούδε ανάδοχοι, ήτοι οι Arbeiter-Samariter-Bund (στο εξής: ASB), DRK, Johanniter-Unfall-Hilfe (στο εξής: JUH) και η RKT GmbH. Η αξία της συμβάσεως, η οποία αφορά το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως την 31η Δεκεμβρίου 2009, ανερχόταν περίπου σε 65 εκατομμύρια ευρώ.

31 Κατά τις πληροφορίες πάντοτε της Επιτροπής, το 1993, η Περιφέρεια Hameln-Pyrmont ανέθεσε στην τοπική ένωση του DRK την παροχή υπηρεσιών πρώτων βοηθειών στο έδαφός της. Η σύμβαση, αρχικώς διάρκειας δέκα ετών, δεν καταγγέλθηκε. Παρατάθηκε το 2003, χωρίς δημοσίευση προκηρύξεως, για άλλα δέκα έτη. Επιπροσθέτως, το 1999 δημιουργήθηκε ένας νέος σταθμός πρώτων βοηθειών στην κοινότητα Emmerthal, η διαχείριση του οποίου ανατέθηκε στον DRK, ομοίως χωρίς προκήρυξη διαγωνισμού. Η συνολική αξία αυτών των συμβάσεων ανέρχεται σε 7,2 εκατομμύρια ευρώ ετησίως.

32 Η Επιτροπή συγκέντρωσε επίσης πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες η τοπική ένωση του DRK παρέχει από το 1992 δημόσιες υπηρεσίες πρώτων βοηθειών στο έδαφος της περιφέρειας του Uelzen. Η σύμβαση που συνήφθη μεταξύ της περιφέρειας αυτής και της τοπικής ενώσεως του DRK επεκτάθηκε από το 2002 στην εκμετάλλευση του σταθμού πρώτων βοηθειών του Bad Bevensen, χωρίς δημοσίευση προκηρύξεως. Ανέρχεται ετησίως σε περίπου 4,45 εκατομμύρια ευρώ.

Ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας

33 Κατά τις πληροφορίες της Επιτροπής, οι συμβάσεις μεταξύ της Rettungszweckverband Westsachsen και των ASB, DRK, JUH καθώς και του σώματος επαγγελματιών πυροσβεστών του Zwickau, αρχικής διάρκειας τεσσάρων ετών, εφαρμόζονται στις περιφέρειες του ομόσπονδου κράτους του Chemnitzer, του ομόσπονδου κράτους του Aue-Schwarzenberg, του ομόσπονδου κράτους Zwickauer και του Δήμου του Zwickau. Το 2003 οι συμβάσεις αυτές, συνολικής αξίας 7,9 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως, παρατάθηκαν χωρίς διαγωνισμό για τέσσερα έτη. Κατά τη λήξη τους, παρατάθηκαν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008.

34 Οι συμβάσεις μεταξύ της Rettungszweckverband Chemnitz/Stollberg και των ASB, DRK, JUH καθώς και του σώματος επαγγελματιών πυροσβεστών του Chemnitz,

αρχικής διάρκειας τεσσάρων ετών, εφαρμόζονται στην περιφέρεια του Stollberg και στον Δήμο του Chemnitz. Την 1η Σεπτεμβρίου 2002 οι συμβάσεις αυτές, συνολικής αξίας 3,3 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως, παρατάθηκαν χωρίς διαγωνισμό για τέσσερα επιπλέον έτη. Κατά τη λήξη τους, παρατάθηκαν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008.

35 Οι συμβάσεις μεταξύ της Rettungszweckverband Vogtland και των ASB, DRK, JUH, της ιδιωτικής εταιρίας υπηρεσιών πρώτων βοηθειών του Plauen καθώς και του σώματος επαγγελματιών πυροσβεστών του Plauen, διάρκειας τεσσάρων ετών, εφαρμόζονται στην περιφέρεια του Vogtland καθώς και στον Δήμο του Plauen. Οι συμβάσεις αυτές, συνολικής αξίας 3,9 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως, συνήφθησαν χωρίς προκήρυξη διαγωνισμού και τέθηκαν σε εφαρμογή την 1η Ιανουαρίου 2002 ή την 1η Ιανουαρίου 2004. Κατά τη λήξη τους, παρατάθηκαν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

36 Με το από 10 Απριλίου 2006 έγγραφο οχλήσεώς της, η Επιτροπή ενημέρωσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ότι αυτή ενδεχομένως:

— κατά τη σύναψη συμβάσεων εξ επαχθούς αιτίας για την παροχή υπηρεσιών πρώτων βοηθειών, στις οποίες οι υπηρεσίες μεταφορών, κατά την έννοια της κατηγορίας 2 ή 3 του παραρτήματος I A της οδηγίας 92/50 κατέχουν κυρίαρχη θέση, παρέβη μέχρι την 31η Ιανουαρίου 2006 το άρθρο 10 της οδηγίας 92/50 σε συνδυασμό με τους τίτλους III έως VI της εν λόγω οδηγίας και, από την 1η Φεβρουαρίου 2006, το άρθρο 22 της οδηγίας 2004/18 σε συνδυασμό με τα άρθρα 23 έως 55 της εν λόγω οδηγίας, και

— κατά τη σύναψη συμβάσεων εξ επαχθούς αιτίας για την παροχή υπηρεσιών πρώτων βοηθειών, όπου οι υγειονομικές υπηρεσίες, κατά την έννοια της κατηγορίας 25 του παραρτήματος Ι Β της οδηγίας 92/50 ή του παραρτήματος ΙΙ Β της οδηγίας 2004/18 κατέχουν κυρίαρχη θέση, παρέβη μέχρι την 31η Ιανουαρίου 2006 το άρθρο 10 της οδηγίας 92/50 σε συνδυασμό με το άρθρο 16 της ίδιας οδηγίας, και, από την 1η Φεβρουαρίου 2006, το άρθρο 22 της οδηγίας 2004/18 σε συνδυασμό με το άρθρο 35, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας, και, εν πάση περιπτώσει, παρέβη τις αρχές της ελεύθερης εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που κατοχυρώνουν τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, και ιδίως την απαγόρευση της διακριτικής μεταχειρίσεως που είναι εγγενής στις ως άνω αρχές.

37 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας απάντησε στο προαναφερθέν έγγραφο οχλήσεως με το από 10 Ιουλίου 2006 έγγραφό της, στο οποίο ισχυρίστηκε, κυρίως, ότι η ανατεθείσα στις δημόσιες υπηρεσίες πρώτων βοηθειών αποστολή οργανώνεται δυνάμει κανόνων δημοσίου δικαίου και ότι η εκτέλεσή της ανάγεται στην κυριαρχία του κράτους. Κατά το εν λόγω κράτος μέλος, οι συμβάσεις παροχής υπηρεσιών πρώτων βοηθειών δεν είναι κατά συνέπεια δυνατό να χαρακτηριστούν δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών.

38 Επειδή δεν έμεινε ικανοποιημένη από την απάντηση αυτή, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 15 Δεκεμβρίου 2006, αιτιολογημένη γνώμη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, με την οποία ενέμεινε στις αιτιάσεις που περιείχε το έγγραφο οχλήσεως και την κάλεσε να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα, προκειμένου να παύσει η εν λόγω παράβαση εντός δίμηνης προθεσμίας από την παραλαβή της αιτιολογημένης γνώμης.

39 Δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ενέμεινε στη θέση της με το από 22 Φεβρουαρίου 2007 έγγραφο απαντήσεώς της στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

Επί της προσφυγής

Επί του παραδεκτού

40 Επειδή οι προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής και των αιτιάσεων που περιέχονται σε αυτήν είναι δημοσίας τάξεως, το Δικαστήριο μπορεί να τις εξετάσει αυτεπαγγέλτως δυνάμει του άρθρου 92, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Εξάλλου, αυτό μπορεί να εξετάσει αυτεπαγγέλτως την τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, C-291/89, Interhotel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2257, σκέψεις 14 και 15).

41 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, σε προσφυγή λόγω παραβάσεως, σκοπός της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας είναι να παρασχεθεί στο οικείο κράτος μέλος η δυνατότητα, αφενός μεν, να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης και, αφετέρου, να προβάλει λυσιτελώς τους αμυντικούς του ισχυρισμούς κατά των αιτιάσεων που διατυπώνει η Επιτροπή (βλ., απόφαση της 24ης Ιουνίου 2004, C-350/02, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 2004, σ. I-6213, σκέψη 18).

42 Το νομότυπο της διαδικασίας αυτής συνιστά ουσιώδη εγγύηση που η Συνθήκη θέλησε όχι μόνο για την προστασία των δικαιωμάτων του εν λόγω κράτους μέλους αλλά και για να εξασφαλισθεί ότι η δίκη που ενδεχομένως θα κινηθεί θα έχει ως αντικείμενο διαφορά που έχει καθορισθεί με σαφήνεια (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, σκέψη 19).

43 Επομένως, το αντικείμενο της προσφυγής που ασκείται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 226 ΕΚ καθορίζεται από την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία που προβλέπει η διάταξη αυτή. Η αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής και η προσφυγή πρέπει να στηρίζονται στους ίδιους λόγους και στους ίδιους ισχυρισμούς· επομένως, το Δικαστήριο δεν μπορεί να εξετάσει αιτίαση που δεν έχει διατυπωθεί στην αιτιολογημένη γνώμη, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει συνεκτική και λεπτομερή

παράθεση των λόγων που έπεισαν την Επιτροπή ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος παρέβη μία από τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, σκέψη 20, και της 27ης Απριλίου 2006, C-441/02, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2006, σ. I-3449, σκέψεις 59 και 60).

44 Προς τούτο, στην Επιτροπή απόκειται να προσδιορίζει, από το στάδιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, τη συγκεκριμένη ή τις συγκεκριμένες διατάξεις που επιβάλλουν στο κράτος μέλος την υποχρέωση την οποία φέρεται ότι παρέβη (βλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2007, C-437/04, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 2007, σ. I-2513, σκέψη 39).

45 Εν προκειμένω, επισημαίνεται, αφενός, ότι, τόσο στο έγγραφο οχλήσεως όσο και στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή περιόρισε την αιτίαση περί παραβάσεως των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών, στις οποίες η αξία των υγειονομικών υπηρεσιών, κατά την έννοια του παραρτήματος I Β της οδηγίας 92/50 ή του παραρτήματος II Β της οδηγίας 2004/18, υπερβαίνει την αξία των υπηρεσιών μεταφοράς, κατά την έννοια του παραρτήματος I Α της οδηγίας 92/50 ή του παραρτήματος II Α της οδηγίας 2004/18.

46 Όσον αφορά τη σύναψη συμβάσεων παροχής τέτοιου είδους υπηρεσιών, στις οποίες ισχύει το αντίστροφο, οι αιτιάσεις της Επιτροπής αφορούσαν, κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, παράβαση των οδηγιών 92/50 και 2004/18. Καμία αναφορά δεν έγινε αντιθέτως στο έγγραφο οχλήσεως και στην αιτιολογημένη γνώμη σε αιτίαση περί παραβάσεως των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ όσον αφορά τη σύναψη των εν λόγω συμβάσεων.

47 Αντιθέτως, στην προσφυγή της η Επιτροπή διατυπώνει επί του παρόντος την αιτίαση περί παραβάσεως των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ επίσης όσον αφορά τη σύναψη των συμβάσεων που αναφέρθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, γεγονός που αποτελεί παράτυπη διεύρυνση του αντικειμένου της φερόμενης παραβάσεως, όπως αυτή προσδιορίστηκε κατά το στάδιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας.

Εντούτοις, η αιτίαση περί παραβάσεως των εν λόγω άρθρων πρέπει να κριθεί απαράδεκτη, καθόσον αφορά τη σύναψη των συμβάσεων αυτών.

48 Αφετέρου, δεδομένου ότι από ορισμένα χωρία της προσφυγής προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί ότι περιέχει αιτίαση περί παραβάσεως, κατά τις διάφορες διαδικασίες συνάψεως των επίμαχων συμβάσεων, του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50 ή του άρθρου 2 της οδηγίας 2004/18, σημειώνεται ότι ουδόλως αναφέρθηκε στην προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία ότι οι δύο αυτές διατάξεις αποτελούν αντικείμενο της παραβάσεως που προβάλλει η Επιτροπή. Επομένως, η αιτίαση που αφορά παράβαση των εν λόγω διατάξεων είναι επίσης απαράδεκτη.

49 Τέλος, επισημαίνεται ότι από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 38, παράγραφος 1, και 42, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προκύπτει ότι το αντικείμενο της αιτήσεως πρέπει να προσδιορίζεται στην προσφυγή και ότι αίτημα που διατυπώνεται για πρώτη φορά στο υπόμνημα απαντήσεως μεταβάλλει το αρχικό αντικείμενο της προσφυγής και πρέπει, επομένως, να θεωρηθεί ως νέο αίτημα και, κατά συνέπεια, να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

50 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι στην προσφυγή της η Επιτροπή διευκρίνισε ρητώς ότι, καίτοι η επίμαχη πρακτική συνάψεως συμβάσεων συναντάται και σε άλλα ομόσπονδα κράτη, η υπό κρίση προσφυγή περιορίζεται στη σύναψη συμβάσεων στα ομόσπονδα κράτη της Σαξονίας-Άνχαλτ, της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, της Κάτω Σαξονίας και της Σαξονίας.

51 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το αίτημα της Επιτροπής, που διατυπώθηκε στο υπόμνημα απαντήσεώς της, να διαπιστωθεί από το Δικαστήριο ότι η επίμαχη πρακτική υφίσταται σε όλη την επικράτεια της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας αποτελεί παράτυπη διεύρυνση του αρχικού αντικειμένου της προσφυγής. Εντούτοις, οι αιτιάσεις της Επιτροπής πρέπει να κριθούν απαράδεκτες, καθόσον αφορούν και άλλα ομόσπονδα κράτη πέρα από αυτά που προσδιορίζονται στην προαναφερθείσα σκέψη.

52 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να κριθεί απαράδεκτη κατά το μέρος που ζητείται από το Δικαστήριο να διαπιστώσει:

— παράβαση των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ όσον αφορά τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων μεταφοράς ασθενών, στις οποίες η αξία των υγειονομικών υπηρεσιών, κατά την έννοια παραρτήματος Ι Β της οδηγίας 92/50 ή του παραρτήματος ΙΙ Β της οδηγίας 2004/18, υπερβαίνει την αξία των υπηρεσιών μεταφοράς, κατά την έννοια του παραρτήματος Ι Β της οδηγίας 92/50 ή του παραρτήματος ΙΙ Β της οδηγίας 2004/18·

— παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50 ή του άρθρου 2 της οδηγίας 2004/18, και

— την ύπαρξη πρακτικής συνάψεως δημοσίων συμβάσεων με αντικείμενο υπηρεσίες πρώτων βοηθειών αντίθετης στο δίκαιο της Ένωσης σε άλλα ομόσπονδα κράτη πέραν της Σαξονίας-Άνχαλτ, της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, της Κάτω Σαξονίας και της Σαξονίας.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

53 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, κατά πρώτον, ότι υφίσταται παράβαση των άρθρων 10 και 16 της οδηγίας 92/50 καθώς και των άρθρων 22 και 35, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/18. Υποστηρίζει ότι ανεξαρτήτως της αξίας των υπηρεσιών μεταφοράς και των υγειονομικών υπηρεσιών, στις διάφορες συμβάσεις που μνημονεύονται στην προσφυγή, τα αποτελέσματα συνάψεως των συμβάσεων αυτών δεν προσέλαβαν καμία δημοσιότητα.

54 Η Επιτροπή ισχυρίζεται επίσης ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων που προβλέπουν τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, την οποία οφείλουν να τηρούν οι αναθέτουσες αρχές δυνάμει των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τις οδηγίες 92/50 και 2004/18. Συναφώς, η σχετική με την ύπαρξη βέβαιου διασυνοριακού ενδιαφέροντος προϋπόθεση, που τέθηκε με την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2007, C-507/03, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Συλλογή 2007, σ. I-9777, σκέψεις 29 και 30), πληρούται εν προκειμένω, λαμβανομένης υπόψη της προελεύσεως των καταγγελιών που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή και της μεγάλης οικονομικής αξίας των επίμαχων υπηρεσιών.

55 Η Επιτροπή προβάλλει ότι οι υποθέσεις τις οποίες αφορούν οι ενώπιόν της καταγγελίες μαρτυρούν την ύπαρξη γενικευμένης πρακτικής συνάψεως δημοσίων συμβάσεων για την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών, χωρίς να τηρούνται οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, σκοπός των οποίων είναι η διασφάλιση της διαφάνειας και η ενίσχυση του ανταγωνισμού στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων. Ο πολύ περιορισμένος αριθμός των διαγωνισμών για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων που προκηρύχθηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως, ήτοι δεκατρείς προκηρύξεις σε διάστημα έξι ετών, τις οποίες δημοσίευσαν έντεκα εκ των πλέον των 400 περιφερειών και δήμων της Γερμανίας επιβεβαιώνουν την ύπαρξη της συγκεκριμένης πρακτικής.

56 Κατά δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μη τήρηση της νομοθεσίας της Ένωσης για τις δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εκ μέρους των γερμανικών οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από λόγους που ανάγονται στην άσκηση εθνικής κυριαρχίας.

57 Ισχυρίζεται ότι στις επίμαχες υπηρεσίες της υπό κρίση υποθέσεως δεν τυγχάνουν εφαρμογής τα άρθρα 45 ΕΚ και 55 ΕΚ, δεδομένου ότι αυτές δεν συνιστούν, αυτές καθαυτές, άμεση και ειδική συμμετοχή στην άσκηση της δημόσιας εξουσίας. Υπογραμμίζει, ειδικότερα, ότι οι εν λόγω υπηρεσίες δεν συνεπάγονται την κατοχή από τους παρέχοντές τους ούτε ιδιαίτερης εξουσίας καταναγκασμού ούτε ειδικών αρμοδιοτήτων επεμβάσεως.

58 Ούτε η χρήση συσκευών φωτεινής και ηχητικής προειδοποίησης ούτε η αναγνώριση υπέρ των παρεχόντων τις υπηρεσίες αυτές δικαιώματος διελεύσεως, κατά την έννοια του γερμανικού κώδικα οδικής κυκλοφορίας, ούτε η περίσταση κατά την οποία είναι δυνατή η λήψη μέτρων πρώτων βοηθειών χωρίς τη συγκατάθεση του τραυματία ή

από τραυματιοφορέα χωρίς πλήρη ιατρική κατάρτιση συνιστούν έκφραση τέτοιου είδους εξουσίας ή τέτοιου είδους αρμοδιοτήτων.

59 Ακόμη και αν γίνει δεκτό, κατά τους ισχυρισμούς της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, ότι οι δημόσιες υπηρεσίες πρώτων βοηθειών συνιστούν για τους καθ' ύλην αρμόδιους δημόσιους φορείς αποστολή που προϋποθέτει άμεση και ειδική άσκηση δημόσιας εξουσίας, η λειτουργική ένταξη στον σχεδιασμό, στην οργάνωση και στη διοίκηση των υπηρεσιών αυτών βοηθητικού προσωπικού επιφορτισμένου με υπηρεσίες μεταφοράς ασθενών δεν σημαίνει ωστόσο ότι αυτό απολαύει κυριαρχικών δικαιωμάτων ή εξουσίας καταναγκασμού.

60 Κατά τρίτον, η Επιτροπή αμφισβητεί ότι μπορεί εν προκειμένω να γίνει λυσιτελής επίκληση του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ. Υπογραμμίζει, συναφώς, ότι η απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2001, C-475/99, Ambulanz Glöckner (Συλλογή 2001, σ. I-8089), στερείται σημασίας όσον αφορά την εκτίμηση της συμφωνίας της επίμαχης πρακτικής με το δίκαιο της Ένωσης περί δημοσίων συμβάσεων, και ότι η δυνατότητα εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως προϋποθέτει ότι η εφαρμογή των κανόνων της εσωτερικής αγοράς θα μπορούσε να εμποδίσει την παροχή ποιοτικών, αποτελεσματικών και αποδοτικών υπηρεσιών πρώτων βοηθειών, ενδεχόμενο που ουδέποτε προέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

61 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αμφισβητεί, καταρχάς, ορισμένα πραγματικά περιστατικά που προβάλλει η Επιτροπή.

62 Όσον αφορά, πρώτον, τον διοργανωθέντα από τον Δήμο της Βόννης διαγωνισμό, ισχυρίζεται ότι ο συγκεκριμένος υποψήφιος αποκλείσθηκε, επειδή είχε απορριφθεί λόγω επαγγελματικής ανεπάρκειας η αίτησή του για ανανέωση της αδείας που απαιτείται από τη νομοθεσία του ομόσπονδου κράτους της Ρηνανίας της Βόρειας Βεστφαλίας για την εκμετάλλευση ιδιωτικών υπηρεσιών πρώτων βοηθειών, γεγονός το οποίο όφειλαν να λάβουν υπόψη τους οι αρχές της εν λόγω πόλεως κατά τη σύναψη δημόσιας συμβάσεως.

63 Όσον αφορά, δεύτερον, τον σταθμό των πρώτων βοηθειών του Bad Bevensen, αυτή υποστηρίζει ότι η επιχείρηση που οδήγησε στη σύναψη συμβάσεως τον Απρίλιο του 2004 είχε ως αποκλειστικό αντικείμενο την ανάληψη από την τοπική αρχή του DRK των δραστηριοτήτων, του προσωπικού και του εξοπλισμού της ενοποιημένης κοινότητας του Bevensen, καθώς και της συμβάσεως του Ιουλίου του 1984 που δέσμευε τη συγκεκριμένη ενοποιημένη κοινότητα στην περιφέρεια του Uelzen. Η σύμβαση αυτή του Απριλίου του 2004 αποτελεί συνέχεια μιας αρχικής συμβάσεως στην οποία, επειδή είχε συναφθεί τον Ιούλιο του 1984, δεν εφαρμοζόταν η οδηγία 92/50. Η αρχική αυτή σύμβαση δεν είχε τροποποιηθεί ουσιωδώς, όσον αφορά το αντικείμενο, το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της συμβάσεως, τις παρεχόμενες υπηρεσίες ή ακόμη τον τρόπο χρηματοδοτήσεως.

64 Όσον αφορά, τρίτον, το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας βεβαιώνει ότι η φερόμενη παράβαση έπαυσε κατά τη λήξη των συμβάσεων που ανανεώθηκαν μεταξύ των ετών 2002 και 2004, καθώς και με τη θέση σε ισχύ, τον Ιανουάριο του 2005, της νέας νομοθεσίας του ομόσπονδου κράτους που επιβάλλει στο εξής την προσφυγή σε διαφανή διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών.

65 Δεύτερον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, υποστηριζόμενη στο σημείο αυτό από τις Κάτω Χώρες, υποστηρίζει ότι, ως συνιστώσες της δημόσιας πολιτικής προλήψεως των κινδύνων και της προστασίας της υγείας, οι δημόσιες υπηρεσίες μεταφοράς ασθενών εμπίπτουν στην εξαίρεση που προβλέπουν τα άρθρα 45 ΕΚ και 55 ΕΚ, και επομένως εκφεύγουν του πεδίου εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης για τις δημόσιες συμβάσεις.

66 Υπογραμμίζει συναφώς ότι ο χαρακτηρισμός της επίμαχης δραστηριότητας από τη σκοπιά του εθνικού δικαίου είναι κρίσιμος για να εκτιμηθεί η σχέση της με την άσκηση δημόσιας εξουσίας. Εν προκειμένω, η οργάνωση των δημόσιων υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων που συνάπτουν οι παρέχοντες τις υπηρεσίες αυτές, διέπεται από κανόνες δημοσίου δικαίου. Εξάλλου, και προεχόντως, η δραστηριότητα που έχει ανατεθεί στους εν λόγω παρέχοντες συνδέεται με την άσκηση δημόσιας εξουσίας, γεγονός που επιβεβαιώνει το δικαίωμα κατά προτεραιότητα διελεύσεως και τα χαρακτηριστικά που σχετίζονται με αυτό, δηλαδή η χρήση συσκευών φωτεινής και ηχητικής προειδοποίησης, που αναγνωρίζονται υπέρ των οδηγών των οχημάτων πρώτων βοηθειών.

67 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προσθέτει ότι οι δραστηριότητες που σχετίζονται με τις δημόσιες υπηρεσίες μεταφοράς ασθενών προϋποθέτουν τυπικώς την κατοχή ειδικών εξουσιών, ήτοι τον σχεδιασμό, την οργάνωση και τη διαχείριση των υπηρεσιών, την επιβολή σε τρίτους υποχρεώσεων πληροφορήσεως και λογοδοτήσεως, καθώς και αποφάσεις περί επεμβάσεως άλλων εξειδικευμένων υπηρεσιών, και τη συμμετοχή στον διορισμό μελών του προσωπικού των εν λόγω υπηρεσιών ως διοικητικών υπαλλήλων. Οι δραστηριότητες αυτές στηρίζονται σε στενό συντονισμό μεταξύ του ανθρώπινου και του τεχνικού παράγοντα στην «αλυσίδα των πρώτων βοηθειών», που μόνο μια δημόσια αρχή θα ήταν σε θέση να διασφαλίζει επί μονίμου βάσεως και στο σύνολο της επίμαχης επικράτειας.

68 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι οι δημόσιες υπηρεσίες πρώτων βοηθειών αποτελούν, λόγω της φύσεώς τους, κυριαρχική κρατική αρμοδιότητα για την αρμόδια δημόσια αρχή που είναι σχετικώς επιφορτισμένη συνηγορεί υπέρ της λειτουργικής συνδέσεως μεταξύ των παρεχόντων τις υπηρεσίες αυτές και της ασκήσεως δημόσιας εξουσίας. Το ίδιο ισχύει και για τη συνεργασία των παρεχόντων αυτών με άλλους φορείς, επίσης εμπλεκόμενους στον σχεδιασμό, στην οργάνωση και στη διαχείριση των υπηρεσιών αυτών, όπως οι δυνάμεις αμέσου δράσεως, η πολιτική προστασία και το πυροσβεστικό σώμα, που εκτελούν καθήκοντα προλήψεως και προστασίας και μπορούν να θέσουν σε εφαρμογή μέτρα εκκενώσεως, ασφάλειας, τοποθετήσεως φραγμάτων, συνδρομής κατά την εκτέλεση μέτρων που αφορούν τη στέγαση λόγου χάρη ψυχικώς ασθενών, καθόσον τα εν λόγω καθήκοντα και μέτρα χαρακτηρίζονται από την άσκηση τέτοιου είδους κυριαρχικής λειτουργίας.

69 Τρίτον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επίσης υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ως προς το ζήτημα αυτό, ισχυρίζεται επικουρικώς ότι οι υπηρεσίες μεταφοράς ασθενών εμπίπτουν στην έννοια της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, προς την οποία συναρτάται η δυνατότητα παρεκκλίσεως όχι μόνον από τους κανόνες του ανταγωνισμού (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Ambulanz Glöckner), αλλά και από τις θεμελιώδεις ελευθερίες και τους κανόνες περί δημοσίων συμβάσεων.

70 Υποστηρίζει ότι είναι αναγκαία η παρέκκλιση από τις ως άνω ελευθερίες και κανόνες, ώστε να καταστούν δυνατές οι διασταυρούμενες επιδοτήσεις μεταξύ περιοχών με υψηλή πυκνότητα πληθυσμού, στις οποίες η παροχή υπηρεσιών πρώτων βοηθειών

είναι μάλλον αποδοτική, προς όφελος πολύ λιγότερο αποδοτικών περιοχών με μικρότερη πυκνότητα πληθυσμού.

71 Ο σύνδεσμος μεταξύ των υπηρεσιών πρώτων βοηθειών και της πολιτικής προστασίας συνηγορεί επίσης υπέρ της παρεκκλίσεως από τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης για τις δημόσιες συμβάσεις. Ειδικότερα, η υποχρέωση του κράτους να διασφαλίζει την προστασία των πολιτών σε περίπτωση καταστροφών προϋποθέτει την προστασία των εθνικών οργανώσεων παροχής βοήθειας, οι οποίες υποχρεούνται να παρέχουν βοήθεια σε τέτοιες περιπτώσεις και να διασφαλίζουν την ύπαρξη μεγάλου αριθμού επιτοπίως εγκατεστημένων εθελοντών διασωστών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

72 Λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών της εφαρμογής των άρθρων 45, πρώτο εδάφιο, ΕΚ και 55 ΕΚ, πρέπει, εξαρχής, να διαπιστωθεί αν οι εν λόγω διατάξεις δύνανται πράγματι να τύχουν εφαρμογής εν προκειμένω (βλ., συναφώς, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2007, C-465/05, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2007, σ. I-11091, σκέψη 31).

— Όσον αφορά την εξαίρεση του άρθρου 45, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 55 ΕΚ

73 Δυνάμει του άρθρου 45, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 55 ΕΚ, οι σχετικές με την ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών διατάξεις δεν καταλαμβάνουν δραστηριότητες που συνδέονται στο κράτος αυτό, έστω και περιστασιακά, με την άσκηση δημόσιας εξουσίας.

74 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 51 των προτάσεών της, τέτοιου είδους δραστηριότητες εκφεύγουν επίσης του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών, οι οποίες, όπως οι οδηγίες 92/50 και 2004/18, αποσκοπούν στη θέση σε εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης για την ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

75 Συνεπώς, πρέπει να εξακριβωθεί εν προκειμένω αν οι δραστηριότητες των επίμαχων υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών εμπίπτουν στις δραστηριότητες του άρθρου 45, πρώτο εδάφιο, ΕΚ.

76 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι τα άρθρα 45 ΕΚ και 55 ΕΚ, ως παρεκκλίσεις από τον θεμελιώδη κανόνα της ελευθερίας εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά ώστε να περιορίζονται στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο για την προστασία των συμφερόντων την οποία επιτρέπει στα κράτη μέλη (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 15ης Μαρτίου 1988, 147/86, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 1988, σ. 1637, σκέψη 7· της 30ής Μαρτίου 2006, C-451/03, Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti, Συλλογή 2006, σ. I-2941, σκέψη 45, και της 22ας Οκτωβρίου 2009, C-438/08, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, Συλλογή 2009, σ. I-10219, σκέψη 34).

77 Από πάγια νομολογία προκύπτει επίσης ότι στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των προβλεπομένων από τα άρθρα 45 ΕΚ και 55 ΕΚ εξαιρέσεων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι τα όρια που θέτουν τα άρθρα αυτά στις εν λόγω εξαιρέσεις εμπίπτουν στο δίκαιο της Ένωσης (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 21ης Ιουνίου 1974, 2/74, Reyners, Συλλογή τόμος 1974, σ. 317, σκέψη 50, και προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, σκέψη 35).

78 Κατά πάγια νομολογία, η εξαίρεση που προβλέπουν τα εν λόγω άρθρα πρέπει να περιορίζεται σ΄ εκείνες μόνον τις δραστηριότητες οι οποίες συνιστούν, αυτές καθαυτές, άμεση και ειδική συμμετοχή στην άσκηση δημοσίας εξουσίας (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Reyners, σκέψη 45, απόφαση της 13ης Ιουλίου 1993, C-42/92, Thijssen, Συλλογή 1993, σ. I-4047, σκέψη 8, και προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, σκέψη 36).

79 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 58 των προτάσεών της, τέτοιου είδους συμμετοχή προϋποθέτει επαρκώς εξειδικευμένη άσκηση δικαιωμάτων που εκφεύγουν των ορίων των κοινών διατάξεων, προνομίων δημόσιας αρχής ή εξουσιών με δεσμευτικό χαρακτήρα.

80 Εν προκειμένω, σκόπιμο είναι να υπογραμμιστεί ότι η συμβολή στην προστασία της δημόσιας υγείας, για την οποία οποιοσδήποτε είναι δυνατό να κληθεί, ιδίως παρέχοντας βοήθεια σε πρόσωπο που διατρέχει κίνδυνο ζωής ή υγείας δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι αποτελεί συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας (βλ. συναφώς, αποφάσεις της 29ης Οκτωβρίου 1998, C-114/97, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 1998, σ. I-6717, σκέψη 37, και προαναφερθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 38).

81 Όσον αφορά το δικαίωμα των παρεχόντων υπηρεσίες μεταφοράς ασθενών να χρησιμοποιούν εργαλεία όπως συσκευές φωτεινής και ηχητικής προειδοποίησης, καθώς και το δικαίωμα της κατά προτεραιότητα διελεύσεως που τους αναγνωρίζει ο γερμανικός κώδικας οδικής κυκλοφορίας, αποτυπώνουν, βεβαίως, την προεξέχουσα σημασία που προσδίδει ο εθνικός νομοθέτης στη δημόσια υγεία έναντι των γενικών κανόνων οδικής κυκλοφορίας.

82 Εντούτοις, τέτοιου είδους δικαιώματα δεν μπορούν, καθαυτά, να θεωρηθούν ως ευθεία και ειδική συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας, καθόσον οι παρέχοντες τις εν λόγω υπηρεσίες δεν απολαύουν εξαιρετικών σε σχέση με το κατά κανόνα ισχύον δίκαιο προνομίων ή εξουσίας επιβολής κυρώσεων προκειμένου να διασφαλίσουν την τήρηση αυτού, η οποία, γεγονός που δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους, εμπίπτει στην αρμοδιότητα των αστυνομικών και των δικαστικών αρχών (βλ., κατ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 39, και Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, σκέψη 44).

83 Δεν θα μπορούσαν κατά μείζονα λόγο να θεωρηθούν ότι αποτελούν ιδιαίτερα χαρακτηριστική περίπτωση ασκήσεως προνομίων δημόσιας εξουσίας ή εξουσιών που δεν εμπίπτουν στο κοινό δίκαιο, στοιχεία, όπως αυτά που επικαλείται η Ομοσπονδιακή

Δημοκρατία της Γερμανίας, σχετικά με ειδικές οργανωτικές ικανότητες στον τομέα των παρεχόμενων υπηρεσιών, με την εξουσία υποχρεώσεων πληροφορήσεως και λογοδοτήσεως, καθώς και με αποφάσεις περί επεμβάσεως άλλων εξειδικευμένων υπηρεσιών, ή ακόμη με τη συμμετοχή στον διορισμό διοικητικών υπαλλήλων σε σχέση με τις επίμαχες υπηρεσίες.

84 Ούτε και το γεγονός, που επίσης υπογράμμισε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ότι η παροχή δημόσιων υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών προϋποθέτει συνεργασία με τις δημόσιες αρχές καθώς και με μέλη επαγγελματικών ομάδων που διαθέτουν προνόμια δημοσίου δικαίου, όπως τα μέλη των αστυνομικών δυνάμεων, αποτελεί στοιχείο το οποίο συνδέει τη δραστηριότητα παροχής των εν λόγω υπηρεσιών με την άσκηση δημόσιας εξουσίας (βλ., κατ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσα απόφαση Reyners, σκέψη 51).

85 Το ίδιο ισχύει και για την περίσταση, που επίσης προβάλλει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά την οποία οι συμβάσεις για την παροχή των επίμαχων υπηρεσιών διέπονται από το δημόσιο δίκαιο και οι σχετικές δραστηριότητες ασκούνται για λογαριασμό προσώπων δημοσίου δικαίου, που είναι οι καθ' ύλην αρμόδιοι φορείς παροχής δημόσιων υπηρεσιών πρώτων βοηθειών (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, C-281/06, Jundt, Συλλογή 2007, σ. I-12231, σκέψεις 36 έως 39).

86 Επομένως πρέπει να αποκλειστεί η εφαρμογή των άρθρων 45 ΕΚ και 55 ΕΚ στις επίδικες εν προκειμένω δραστηριότητες.

87 Πρέπει, κατά συνέπεια, να εξεταστεί το βάσιμο της προβαλλόμενης από την Επιτροπή παραβάσεως.

— Όσον αφορά την προβαλλόμενη από την Επιτροπή παράβαση

88 Επισημαίνεται, προκαταρκτικώς, ότι, πρώτον, από τα στοιχεία που έχει προσκομίσει η Επιτροπή στα γραπτά υπομνήματα που κατέθεσε στο Δικαστήριο η υπό κρίση προσφυγή περιορίζεται, μεταξύ των διάφορων τρόπων παροχής δημόσιων υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών που υφίστανται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο επονομαζόμενο πρότυπο «υποβολής προσφοράς», δυνάμει του οποίου ο παρέχων υπηρεσίες στον οποίο ανατέθηκε η εκτέλεση της συμβάσεως αμείβεται απευθείας από την αναθέτουσα αρχή με την οποία συνήψε τη σύμβαση ή από οργανισμό χρηματοδοτήσεως που συνδέεται με την εν λόγω αναθέτουσα αρχή.

89 Δεύτερον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν αμφισβήτησε τον ισχυρισμό της Επιτροπής κατά τον οποίο οι οργανισμοί της τοπικής αυτοδιοικήσεως που συνήψαν τις διάφορες συμβάσεις που αναφέρονται στην προσφυγή είναι αναθέτουσες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο β΄, της οδηγίας 92/50 ή του άρθρου 1, παράγραφος 9, της οδηγίας 2004/18 (βλ., σχετικώς, απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2004, C-126/03, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2004, σ. I-11197, σκέψη 18).

90 Τρίτον, όσον αφορά το γεγονός που επικαλείται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ότι οι συμβάσεις με τις οποίες ανατέθηκε η παροχή των συγκεκριμένων υπηρεσιών διέπονται από το δημόσιο δίκαιο, δεν μπορεί να αναιρέσει την ύπαρξη του συμβατικού στοιχείου που απαιτεί το άρθρο 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 92/50 ή το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, της οδηγίας 2004/18. Αντιθέτως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, συνηγορεί υπέρ της υπάρξεως τέτοιου στοιχείου (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001, C-399/98, Ordine degli Architetti κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-5409, σκέψη 73).

91 Ο έγγραφος και ο επαχθής χαρακτήρας των συμβάσεων αυτών ουδόλως αμφισβητείται καθαυτός από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η οποία δεν αντικρούει, κατά μείζονα λόγο, τα στοιχεία που απαριθμεί η Επιτροπή κατά τα οποία η αντίστοιχη αξία των διάφορων επίμαχων συμβάσεων υπερβαίνει σημαντικά τα κατώτατα όρια εφαρμογής που προβλέπει το άρθρο 7 της οδηγίας 92/50 ή της οδηγίας 2004/18.

92 Τέταρτον, επίσης δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι οι επίμαχες στην παρούσα υπόθεση υπηρεσίες επείγουσας μεταφοράς ασθενών ή εξειδικευμένης μεταφοράς ασθενών εμπίπτουν τόσο στην κατηγορία 2 ή 3 του παραρτήματος Ι Α της οδηγίας 92/50 ή του παραρτήματος ΙΙ Α της οδηγίας 2004/18 όσο και στην κατηγορία 25 του παραρτήματος Ι Β της οδηγίας 92/50 ή του παραρτήματος ΙΙ Β της οδηγίας 2004/18, με αποτέλεσμα στις συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο τέτοιου είδους υπηρεσίες να εφαρμόζεται το άρθρο 10 της οδηγίας 92/50 ή το άρθρο 22 της οδηγίας 2004/18 (βλ., συναφώς, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, C-76/97, Tögel, Συλλογή 1998, σ. I-5357, σκέψη 40).

93 Αντιθέτως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας διαψεύδει ορισμένα πραγματικά περιστατικά που προβάλλει η Επιτροπή. Αποκρούει επίσης τον ισχυρισμό αυτής, κατά τον οποίο τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά μαρτυρούν την ύπαρξη γενικευμένης πρακτικής όσον αφορά τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών.

Όσον αφορά τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά

94 Κατά πάγια νομολογία, όταν η Επιτροπή επικαλείται λεπτομερώς εμπεριστατωμένες καταγγελίες από τις οποίες προκύπτουν κατ' επανάληψη παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, στο οικείο κράτος μέλος εναπόκειται να αμφισβητήσει κατά τρόπο συγκεκριμένο τα πραγματικά περιστατικά που προβάλλονται με τις καταγγελίες αυτές (βλ., σχετικώς, απόφαση της 19ης Μαρτίου 2009, C-489/06, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2009, σ. I-1797, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

95 Εν προκειμένω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν αμφισβητεί την ακρίβεια των διαπιστωθέντων από την Επιτροπή πραγματικών περιστατικών όσον αφορά αντιστοίχως τη σύμβαση που συνήψε ο Δήμος του Μαγδεμβούργου στο ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας- Άνχαλτ, τη σύμβαση για την εκμετάλλευση του σταθμού πρώτων βοηθειών του Witten-Herbede στο ομόσπονδο κράτος της Ρηνανίας της Βόρειας Βεστφαλίας, καθώς και τις συμβάσεις που συνήψε η περιφέρεια του Ανόβερου και η περιφέρεια του Hameln-Pyrmont, στο ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξονίας· οι επίμαχες συμβάσεις αναφέρονται στις σκέψεις 27 και 29 έως 31 της παρούσας αποφάσεως.

96 Το συγκεκριμένο κράτος μέλος ενίσταται, αντιθέτως, όσον αφορά τους πραγματικούς ισχυρισμούς της Επιτροπής σχετικά με τις συμβάσεις που συνήψαν αντιστοίχως ο Δήμος της Βόννης, η περιφέρεια του Uelzen και οι διάφοροι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως του ομόσπονδου κράτους της Σαξονίας.

97 Όσον αφορά, καταρχάς, τη σύμβαση που συνήψε ο Δήμος της Βόννης, η οποία αναφέρεται στη σκέψη 28 της παρούσας αποφάσεως, οι διευκρινίσεις που παρέσχε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού ενός Γερμανού υποψηφίου δεν είναι ικανές να αντικρούσουν τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, που δεν αμφισβητούνται από το εν λόγω κράτος μέλος, περί μη τηρήσεως στο πλαίσιο της συμβάσεως, των κανόνων του δικαίου της Ένωσης για τη διαφάνεια στις δημόσιες συμβάσεις.

98 Όσον αφορά, περαιτέρω, τη σύμβαση που συνήψε η περιφέρεια του Uelzen, μνεία της οποίας γίνεται στη σκέψη 32 της παρούσας αποφάσεως, η αιτίαση της Επιτροπής στηρίζεται, όπως προκύπτει από την ενώπιον του Δικαστηρίου αντιπαράθεση των διαδίκων, στην επέκταση, το 2004, του αντικειμένου της συμβάσεως που συνήφθη το 1984 μεταξύ της εν λόγω περιφέρειας και της τοπικής αρχής του DRK στην εκμετάλλευση του σταθμού πρώτων βοηθειών του Bad Bevensen, κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης για τις δημόσιες συμβάσεις.

99 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι τροποποίηση της αρχικής συμβάσεως μπορεί να θεωρηθεί ως ουσιαστική και συνεπώς να συνιστά σύναψη νέας συμβάσεως, κατά την έννοια της οδηγίας 92/50 ή της οδηγίας 2004/18, όταν διευρύνει σημαντικώς το αντικείμενο της συμβάσεως, περιλαμβάνοντας υπηρεσίες που δεν είχαν αρχικώς προβλεφθεί (βλ., σχετικώς, απόφαση της 19ης Ιουνίου 2008, C-454/06, pressetext Nachrichtenagentur, Συλλογή 2008, σ. I-4401, σκέψη 36).

100 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η αξία της συμβάσεως για την εκμετάλλευση του σταθμού πρώτων βοηθειών του Bad Bevensen ανέρχεται σε 673 719,92 ευρώ, ήτοι σε ποσό πολύ μεγαλύτερο από τα κατώτατα όρια εφαρμογής των οδηγιών 92/50 και 2004/18.

101 Υπ' αυτές τις συνθήκες, η επέκταση που αναφέρεται στη σκέψη 98 της παρούσας αποφάσεως πρέπει, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, να θεωρηθεί ουσιαστική τροποποίηση της αρχικής συμβάσεως, η οποία προϋπέθετε την τήρηση των σχετικών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης για τις δημόσιες συμβάσεις.

102 Όσον αφορά, τέλος, τις συμβάσεις που συνήφθησαν στο ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας, μνεία των οποίων γίνεται στις σκέψεις 33 έως 35 της παρούσας αποφάσεως, η περίσταση που προβάλλει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, όσον αφορά την παύση της προσαπτομένης παραβάσεως κατά τη λήξη των ανανεωθεισών συμβάσεων μεταξύ του 2002 και του 2004 και τη θέση σε ισχύ τον Ιανουάριο του 2005 νέου ρυθμιστικού πλαισίου στο συγκεκριμένο ομόσπονδο κράτος, το οποίο εισήγαγε διαφανή διαδικασία συνάψεως συμβάσεων για δημόσιες υπηρεσίες παροχής πρώτων βοηθειών, δεν μπορεί να οδηγήσει στην απόρριψη των ισχυρισμών της Επιτροπής, τους οποίους δεν αμφισβητεί το συγκεκριμένο κράτος μέλος, κατά τους οποίους οι εν λόγω συμβάσεις παρατάθηκαν υπό το κράτος του προηγούμενου ρυθμιστικού πλαισίου, έως την 31η Δεκεμβρίου 2008, χωρίς διατυπώσεις διαφάνειας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

103 Η κατάσταση που καταγγέλλει η Επιτροπή όσον αφορά διάφορες συμβάσεις του ομόσπονδου κράτους της Σαξονίας συνεπώς εξακολουθούσε να υφίσταται κατά την ημερομηνία λήξεως της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, ημερομηνία κρίσιμη για την εκτίμηση της προσαπτόμενης παραβάσεως (απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2009, C-562/07, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2009, σ. I-9553, σκέψη 23), ήτοι στις 16 Φεβρουαρίου 2007.

104 Συνεπώς, το σύνολο των προβαλλόμενων από την Επιτροπή πραγματικών περιστατικών πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει αποδειχθεί.

Όσον αφορά την προβαλλόμενη πρακτική

105 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προσάπτει στην Επιτροπή ότι επικαλείται μεμονωμένες περιπτώσεις, προκειμένου να προβάλει την ύπαρξη αντίθετης προς το δίκαιο της Ένωσης γενικής πρακτικής συνάψεως δημοσίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών.

106 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο τη διαπίστωση παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης λόγω μιας γενικώς ακολουθούμενης, εκ μέρους των αρχών κράτους μέλους, πρακτικής αντίθετης προς τη συγκεκριμένη οδηγία, επικαλούμενη προς τούτο ως παράδειγμα ορισμένες ειδικές περιπτώσεις (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2007, C-248/05, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Συλλογή 2007, σ. I-9261, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

107 Η διαπίστωση παραβάσεως βάσει της ακολουθούμενης από κράτος μέλος διοικητικής πρακτικής προϋποθέτει, εντούτοις, επαρκώς τεκμηριωμένη και εμπεριστατωμένη απόδειξη της προσαπτόμενης πρακτικής από την Επιτροπή. Συνεπώς, η διοικητική αυτή πρακτική πρέπει να είναι αρκούντως παγιωμένη και γενική. Για τον σκοπό δε αυτόν, η Επιτροπή δεν μπορεί να στηριχθεί σε κάποιο τεκμήριο (απόφαση της 7ης Ιουνίου 2007, C-156/04, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2007, σ. I-4129, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και της 19ης Μαρτίου 2009, Επιτροπή κατά Ελλάδας, προπαρατεθείσα, σκέψη 48).

108 Στην περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή προσκομίζει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι οι αρχές κράτους μέλους διαμόρφωσαν διαρκή και κατ' επανάληψη ακολουθούμενη πρακτική ερχόμενη σε αντίθεση προς διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, εναπόκειται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος να αμφισβητήσει κατά τρόπο τεκμηριωμένο και λεπτομερή τα προβαλλόμενα στοιχεία και τις συνέπειες που απορρέουν από αυτά (βλ. αποφάσεις της 26ης Απριλίου 2005, C-494/01, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Συλλογή 2005, σ. I-3331, σκέψη 47, καθώς και της 25ης Οκτωβρίου 2007, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, προπαρατεθείσα, σκέψη 69).

109 Εν προκειμένω, έναντι των πραγματικών ισχυρισμών της Επιτροπής σχετικά με τις επανειλημμένες περιπτώσεις παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης στο πλαίσιο της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών στα ομόσπονδα κράτη της Σαξονίας-Άνχαλτ, της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, της Κάτω Σαξονίας και της Σαξονίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν μπόρεσε, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 95 έως 104 της παρούσας αποφάσεως, να διαψεύσει το ουσία βάσιμο των καταγγελθέντων γεγονότων. Εξάλλου δεν προσκόμισε στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι στα ομόσπονδα αυτά κράτη άλλες συμβάσεις που

συνήφθησαν βάσει του προτύπου της υποβολής προσφοράς συνήφθησαν σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης για τις δημόσιες συμβάσεις.

110 Αντιθέτως, όπως επισήμανε και η γενική εισαγγελέας στο σημείο 150 των προτάσεών της, οι δηλώσεις της Επιτροπής, οι οποίες δεν αντικρούσθηκαν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και πιστοποιούν τον πολύ περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων συνάψεως δημόσιας συμβάσεως υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, επιρρωννύουν την ύπαρξη στα τέσσερα επίμαχα ομόσπονδα κράτη πρακτικής που δεν περιορίζεται στις ειδικές περιπτώσεις που προβάλλει η Επιτροπή στην υπό κρίση προσφυγή.

111 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προβαλλόμενη από την Επιτροπή πρακτική πρέπει να θεωρηθεί ως αποδεδειγμένη όσον αφορά τα ομόσπονδα κράτη της Σαξονίας- Άνχαλτ, της Ρηνανίας της Βόρειας Βεστφαλίας, της Κάτω Σαξωνίας και της Σαξονίας.

112 Πρέπει, κατά συνέπεια, να εκτιμηθεί αν υφίσταται παράβαση των οδηγιών 92/50 και 2004/18 καθώς και των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, που προβάλλει η Επιτροπή.

Όσον αφορά τις παραβάσεις που αφορούν τη μη τήρηση της οδηγίας 92/50 ή της οδηγίας 2004/18, καθώς και των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ

113 Στην προσφυγή της η Επιτροπή υποστηρίζει ότι στις περιπτώσεις προκηρύξεως διαγωνισμού για δημόσιες συμβάσεις μεταφοράς ασθενών στις οποίες η αξία των υπηρεσιών υπερβαίνει την αξία των υγειονομικών υπηρεσιών, η επίμαχη πρακτική

συνιστά παράβαση του άρθρου 10 σε συνδυασμό με τους τίτλους III έως VI της οδηγίας 92/50 ή, από την 1η Φεβρουαρίου 2006, του άρθρου 22 σε συνδυασμό με τα άρθρα 23 έως 55 της οδηγίας 2004/18. Δυνάμει των διαφόρων αυτών τίτλων ή διατάξεων, στην αναθέτουσα αρχή απόκειται κυρίως να προβεί σε δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού σε επίπεδο Ένωσης για τη σύναψη της επίμαχης συμβάσεως και να διασφαλίσει τη δημοσιότητα των αποτελεσμάτων της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως.

114 Στις περιπτώσεις προκηρύξεως διαγωνισμού για δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών, στις οποίες η αξία των υγειονομικών υπηρεσιών υπερβαίνει την αξία των υπηρεσιών μεταφοράς, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η επίμαχη πρακτική συνιστά παράβαση του άρθρου 10 σε συνδυασμό με το άρθρο της οδηγίας 92/50 ή, από την 1η Φεβρουαρίου 2006, του άρθρου 22 σε συνδυασμό με το άρθρο 35, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/18. Οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν κατ' ουσίαν στην αναθέτουσα αρχή να διασφαλίζει τη δημοσιότητα των αποτελεσμάτων αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως.

115 Η Επιτροπή προβάλλει επιπλέον αιτίαση σχετικά με παράβαση των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, η οποία, όμως, όπως συνάγεται από τις σκέψεις 45 έως 47 και 52 της παρούσας αποφάσεως, δεν είναι παραδεκτή, καθόσον αφορά τη σύναψη συμβάσεων που εμπίπτουν στην περίπτωση της προηγούμενης σκέψεως.

116 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο διαδικασίας του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει την ύπαρξη της φερόμενης παραβάσεως. Η ίδια οφείλει να προσκομίσει στο Δικαστήριο τα στοιχεία εκείνα που είναι αναγκαία για τη διαπίστωση της παραβάσεως αυτής, χωρίς να μπορεί να στηριχθεί σε οποιοδήποτε τεκμήριο (βλ. απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2009, C-246/08, Επιτροπή κατά Φινλανδίας, Συλλογή 2009, σ. I-10605, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

117 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 113 των προτάσεών της, η υποχρέωση της Επιτροπής να αποδείξει επακριβώς το συγκεκριμένο αντικείμενο της φερόμενης παραβάσεως είναι αναγκαία για την ορθή κατανόηση εκ μέρους του καθού κράτους μέλους των μέτρων που πρέπει αυτό να λάβει, σε περίπτωση που διαπιστωθεί η ύπαρξη παραβάσεως, ώστε να αποκατασταθεί η πλήρης συμμόρφωση της καταγγελλόμενης καταστάσεως με το δίκαιο της Ένωσης.

118 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, αφότου η Επιτροπή διευκρίνισε στην αιτιολογημένη γνώμη της ότι δεν έχει στη διάθεσή της επαρκείς πληροφορίες προκειμένου να εκτιμήσει ποιες υπηρεσίες μεταξύ των υπηρεσιών μεταφοράς ή των υγειονομικών υπηρεσιών αφορούν πρωτίστως οι υποδεικνυόμενες συμβάσεις, εκουσίως παρέλειψε, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 96 των προτάσεών της, να επιλύσει το ζήτημα αυτό στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, χωρίς να προκύπτει από τη δικογραφία ότι την επιλογή αυτή υπαγόρευσε μια υποτιθέμενη έλλειψη συνεργασίας εκ μέρους των γερμανικών αρχών κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας.

119 Πράγματι, στην προσφυγή της αυτή υποστηρίζει κατά τρόπο γενικό ότι τόσο στις συμβάσεις που αφορούν υπηρεσίες εξειδικευμένης μεταφοράς ασθενών όσο και σε εκείνες που αφορούν υπηρεσίες επείγουσας μεταφοράς ασθενών, η αξία των υγειονομικών υπηρεσιών μπορεί να είναι σημαντική και ότι στις επίδικες συμβάσεις που καλύπτουν γενικώς και τα δύο είδη υπηρεσιών, η σχέση μεταξύ των αντίστοιχων αξιών τους διαφέρει από τη μία σύμβαση στην άλλη, ακόμη και αν είναι νοητές τόσο συμβάσεις στις οποίες η αξία των υπηρεσιών μεταφοράς υπερβαίνει την αξία των υγειονομικών υπηρεσιών όσο και συμβάσεις στις οποίες συμβαίνει το αντίστροφο.

120 Έχοντας επιλέξει προσέγγιση που στηρίζεται σε τέτοιου είδους υποθέσεις, συνειδητά δεν απέδειξε ότι στις επίμαχες συμβάσεις ή τουλάχιστον σε κάποιες από αυτές η αξία των υπηρεσιών μεταφοράς υπερβαίνει την αξία των υπηρεσιών ιατρικής περιθάλψεως.

121 Αντιθέτως, όσον αφορά τις οδηγίες 92/50 και 2004/18, επικέντρωσε τις αιτιάσεις της στο γεγονός ότι, ανεξαρτήτως των νομικών κατηγοριοποιήσεων του άρθρου 10 της οδηγίας 92/50 ή του άρθρου 22 της οδηγίας 2004/18, κατά τη σύναψη των εν λόγω συμβάσεων παραβιάστηκε το άρθρο 16 της οδηγίας 92/50 ή το άρθρο 35, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/18, λόγω της ελλείψεως δημοσιότητας όσον αφορά τα αποτελέσματα συνάψεως των εν λόγω συμβάσεων, γεγονός που η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν αμφισβήτησε για καμία από τις καταγγελλόμενες συμβάσεις.

122 Στο πλαίσιο αυτό, όπου, ελλείψει αρκούντως σαφών στοιχείων παρασχεθέντων από την Επιτροπή, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι σε κάποια από τις καταγγελλόμενες με την προσφυγή συμβάσεις η αξία των υπηρεσιών μεταφοράς υπερβαίνει την αξία των υπηρεσιών ιατρικής περιθάλψεως, η διαπίστωση ότι υφίσταται παράβαση των οδηγιών 92/50 και 2004/18 πρέπει να περιοριστεί στην παράβαση του άρθρου 10 της οδηγίας 92/50 σε συνδυασμό με το άρθρο 16 αυτής ή, από την 1η Φεβρουαρίου 2006, του άρθρου 22 της οδηγίας 2004/18 σε συνδυασμό με το άρθρο 35, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας, καθόσον τα εν λόγω άρθρα εφαρμόζονται, εν πάση περιπτώσει, στις συμβάσεις που, όπως οι επίδικες εν προκειμένω, αφορούν ταυτοχρόνως υπηρεσίες μεταφοράς και υπηρεσίες ιατρικής περιθάλψεως, ανεξαρτήτως της σχέσεως μεταξύ της αντίστοιχης αξίας των υπηρεσιών αυτών στο πλαίσιο της επίμαχης συμβάσεως.

123 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 93 των προτάσεών της, η Επιτροπή δεν επιδίωξε να αποδείξει ότι στις δημόσιες συμβάσεις τις οποίες αφορά οι προσφυγή της ή τουλάχιστον σε ορισμένες από αυτές η αξία των υγειονομικών υπηρεσιών υπερβαίνει την αξία των υπηρεσιών μεταφοράς. Υπ' αυτές τις συνθήκες, κατά τις οποίες, ελλείψει επαρκώς συγκεκριμένων στοιχείων, δεν είναι δυνατό να αποκλειστεί το ενδεχόμενο οι επίμαχες συμβάσεις να μη χαρακτηρίζονται από τέτοιου είδους υπερβαίνουσα αξία, το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να διαπιστώσει αν υφίσταται η φερόμενη παράβαση των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ. Το συμπέρασμα αυτό επιβάλλεται και όσον αφορά το ζήτημα αν οι συμβάσεις που υποδεικνύει η Επιτροπή εμφανίζουν βέβαιο διασυνοριακό ενδιαφέρον.

124 Πρέπει ακόμη να εκτιμηθεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών σχετικά με τον δικαιολογητικό λόγο που απορρέει από το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ.

— Όσον αφορά τον δικαιολογητικό λόγο που απορρέει από το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ

125 Στις σκέψεις 55 και 60 της αποφάσεως Ambulanz Glöckner, προπαρατεθείσα, το Δικαστήριο χαρακτήρισε τις υπηρεσίες επείγουσας μεταφοράς ως υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ.

126 Από πάγια νομολογία όμως προκύπτει ότι, όταν κράτος μέλος επικαλείται το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ, οφείλει να αποδείξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει η διάταξη αυτή (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 1997, C-159/94, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1997, σ. I-5815, σκέψη 101).

127 Εν προκειμένω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπογράμμισε την ανάγκη να διασφαλιστούν, στον τομέα των υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών, διασταυρούμενες επιδοτήσεις μεταξύ αποδοτικών και λιγότερο αποδοτικών περιοχών αναλόγως της πυκνότητας πληθυσμού. Τόνισε επίσης τη σημασία της επιτόπιας παροχής υπηρεσιών και της συνεργασίας με άλλες υπηρεσίες που παρέχονται στο πλαίσιο αποστολών πρώτων βοηθειών, πράγμα που προϋποθέτει προσωπικό εγκατεστημένο πλησίον των τόπων επεμβάσεως και ευχερώς μετακινούμενο σε περιπτώσεις καταστάσεως έκτακτης ανάγκης ή καταστροφής.

128 Εντούτοις, τέτοιου είδους εκτιμήσεις μπορούν βεβαίως να δικαιολογήσουν, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, τη λήψη από την αναθέτουσα αρχή ειδικών μέτρων που αποσκοπούν να διασφαλίσουν, ιδίως μέσω όρων αμοιβής προσαρμοσμένων στις ιδιαιτερότητες του προς κάλυψη εδάφους ή μέσω της υποχρεώσεως επιτόπιας παρουσίας επαρκών ανθρώπινων και τεχνικών μέσων, την υπό οικονομικώς αποδεκτούς όρους παροχή από τον συμβαλλόμενο ποιοτικών, αποδοτικών και προσβάσιμων στο σύνολο του συγκεκριμένου εδάφους υπηρεσιών ιατρικής περιθάλψεως.

129 Αντιθέτως, δεν εξήγησαν για ποιο λόγο η δημοσιότητα των αποτελεσμάτων αναθέσεως της παροχής των επίμαχων υπηρεσιών θα μπορούσε να εμποδίσει την εκπλήρωση της αποστολής γενικού οικονομικού συμφέροντος.

130 Επομένως η επιχειρηματολογία που βασίζεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ πρέπει να απορριφθεί.

131 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθεισών εκτιμήσεων, διαπιστώνεται ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 10 της οδηγίας 92/50 σε συνδυασμό με το άρθρο 16 της ίδιας οδηγίας ή, από την 1η Φεβρουαρίου 2006, δυνάμει του άρθρου 22 της οδηγίας 2004/18 σε συνδυασμό με το άρθρο 35, παράγραφος 4, της ίδιας οδηγίας, στο πλαίσιο των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών επείγουσας μεταφοράς ασθενών και εξειδικευμένης μεταφοράς ασθενών κατά το πρότυπο της υποβολής προσφοράς στα ομόσπονδα κράτη της Σαξονίας-Άνχαλτ, της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, της Κάτω Σαξονίας και της Σαξονίας, καθόσον δεν δημοσίευσε προκηρύξεις με τα αποτελέσματα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων.

132 Η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

133 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί

λόγοι. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ηττήθηκαν μερικώς, φέρει έκαστη τα δικαστικά της έξοδα.

134 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ως άνω κανονισμού, το κράτος μέλος που παρεμβαίνει στη δίκη φέρει τα δικά του έξοδα. Κατά συνέπεια, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 10 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 16 της εν λόγω οδηγίας ή, από την 1η Φεβρουαρίου 2006, δυνάμει του άρθρου 22 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 35, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας, στο πλαίσιο των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων για την παροχή υπηρεσιών επείγουσας μεταφοράς ασθενών και εξειδικευμένης μεταφοράς ασθενών κατά το πρότυπο της υποβολής προσφοράς στα ομόσπονδα κράτη της Σαξονίας-Άνχαλτ, της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, της Κάτω Σαξονίας και της Σαξονίας, λόγω του ότι δεν δημοσίευσε προκηρύξεις με τα αποτελέσματα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν έκαστος τα δικαστικά τους έξοδα.

(υπογραφές)